

Τ

Τ

σπαίρω, γεωσπορέω-ω. 2) — σί-
τομυ ή ρεσетоμυ. σινιάω-ω,
σινιάζω, σήτω. Σπαθ.-σα.-μαι.

Σιάδ. επίρ. ένθεν. Σιάδ ή
σίαδ. ένθα και ένθα, ένθεν
και ένθεν, έντεϋθεν και έν-
τεϋθεν. Σωσίαδ. ένθενδε. Σω
σίαδ οΰνω, ω δηΰδз же. έν-
τεϋθεν μέν, έντεϋθεν δε. Σω
σίαδ οΰνω. έντεϋθεν ουν.

Сύноψис, са. άρσ. (έλλ.) σύνο-
ψис (= соборникъ = соборникъ,
βιβλίον ούτω καλούμενον).

Сύρτι, а. άρσ. (έλλ.) σύρτις.

στικόν, απόρρητον, απόκρυ-
φον. 2) έκκλησιαστ. = τάνη-
ство.

Τάιηникъ, а. άρσ. μυστικός,
μύστης, ό έξ απόρρήτων.
= ταιήνникъ.

Τάιηновόдство, еши. -ство-
вахъ. μυσταγωγέω-ω.

Τάιηноводъ, дши. παρτ.-во-
дѣхъ (και-дѣхъ) και πλέον
οϋ. = τω προηγ.

Τάιηственный, а, се. επίθ. μυ-
στηριώδης, μουσικός. = τάι-
ный 2. σημασ.

Τάιηственнω (-нѣ) επίρ. μυ-
στηριωδώς, μουσικώς. = τάι-
нω 2. σημασ.

Τάιηство, а. οϋδ. μυστήριον
(έκκλησιας.) ΐδε και τάιηна.

Τάιηный, а, се. επίθ. λαθραίος,
αδηλος, μυστικός. 2) = τά-
иственный.

Τάιηнѣ. επίρ. μυστικώς. και
= τω έπομ.

Τάιηнω. επίρ. λάθρα, κρυφίως,
κρυφῇ, κρύφα. = τάи. 2) = τά-
иственнω.

Таковѣй, а, се. επίθ. τοιοϋ-
τος, τοιαύτη, τοιοϋτον. τοι-
ουτότροπος. Стаковыиъ δ-
бразомъ. τοιουτοτρόπως.

Τ

Τλ. (άντων. δεικτ. γεν. θηλ.)
αϋτη. 2) γεν. άρσ. αριθ. δυϊ-
κοϋ. εκείνοι (εϋαγ. Μάρ. 16.
13.). 3) τλ. γεν. οϋδετ. αριθ.
πληθ. αϋτά, εκείνα.

Τάже. επίρ. είτα. = ποτόμυ.

Τάи. επίρ. = όтай = τάиηнω.

Ταιήνникъ, а. άρσ. μύστης.
= ταιήνникъ.

Ταιήница, ѱ. θηλ. μύστις.

Τάиηна, ѱ. θηλ. μυστήριον, μυ-